

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування служби зайнятості, соціального страхування на випадок безробіття, сприяння продуктивній зайнятості населення, у тому числі молоді, та впровадження нових активних програм на ринку праці

Верховна Рада України **постановляє**:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Статтю 196 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) виключити.

2. У Законі України "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171 із наступними змінами):

1) частини другу та п'яту статті 6 викласти в такій редакції:

"2. Право на забезпечення та соціальні послуги відповідно до цього Закону мають також:

молодь, яка закінчила або припинила навчання у закладах загальної середньої, професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, звільнилася із строкової військової або альтернативної (невійськової) служби і яка потребує сприяння у працевлаштуванні на перше робоче місце у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних;

одинокі мати (батько), яка (який) здійснює догляд за дитиною з інвалідністю, та один з батьків, прийомних батьків, батьків-вихователів дитячого будинку сімейного типу, усиновитель, опікун, піклувальник дитини з інвалідністю підгрупи А, які відповідно до Закону України "Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю" мають право на призначення надбавки на догляд за дитиною у разі реєстрації в установленому порядку відповідних осіб як безробітних";

"5. Працюючі пенсіонери у разі звернення до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за сприянням у працевлаштуванні мають право на соціальні послуги щодо пошуку підходящої роботи, а також на інформаційні та консультаційні послуги, пов'язані з працевлаштуванням, профілактичні заходи відповідно до статті 7¹ цього Закону";

2) у статті 7:

частину першу доповнити абзацом сьомим такого змісту:

"Порядок надання зазначених допомог визначається Кабінетом Міністрів України";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Видами соціальних послуг за цим Законом та Законом України "Про зайнятість населення" є:

професійна підготовка або перепідготовка, підвищення кваліфікації у закладах професійної (професійно-технічної), фахової передвищої та вищої освіти, на підприємствах, в установах, організаціях;

профорієнтація;

індивідуальне планування працевлаштування;

пошук підходящої роботи та сприяння у працевлаштуванні, у тому числі шляхом організації громадських робіт та інших робіт тимчасового характеру для безробітних у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

інші послуги, пов'язані із працевлаштуванням, передбачені законодавством;

послуги для роботодавців;

надання роботодавцям, які працевлаштовують громадян, зокрема таких, які мають додаткові гарантії у сприянні працевлаштуванню, компенсацій відповідно до статті 26 Закону України "Про зайнятість населення";

сприяння зайнятості зареєстрованих безробітних відповідно до статті 26¹ Закону України "Про зайнятість населення";

надання роботодавцям - суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують безробітних, компенсації відповідно до статті 27 Закону України "Про зайнятість населення";

надання одноразової фінансової допомоги для організації підприємницької діяльності відповідно до статті 27 Закону України "Про зайнятість населення";

надання ваучера для підтримання конкурентоспроможності деяких категорій громадян шляхом: перепідготовки за робітничою професією; підготовки за спеціальністю для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра або магістра, здобутих за іншою спеціальністю;

в абзаці дев'ятнадцятому слова та цифри "протягом 30 календарних днів з дня надання статусу зареєстрованого безробітного" виключити;

абзац двадцятий викласти в такій редакції:

"2) не потребує кваліфікації (спеціальності), професійної підготовки або робота, що потребує первинної професійної підготовки, зокрема безпосередньо на робочому місці";

абзаци двадцять перший - двадцять п'ятий виключити;

абзац двадцять восьмий викласти в такій редакції:

"реєстрація безробітного у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, припиняється з підстав, визначених частиною першою статті 45 цього Закону, а також з 31 календарного дня від дня перетину зареєстрованим безробітним державного кордону України у разі безперервного перебування ним за кордоном понад 30 календарних днів";

в абзаці двадцять дев'ятому слова "безробітних з числа" виключити.

4. У Законі України "Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 1, ст. 1; 2016 р., № 6, ст. 58, № 10, ст. 99; 2020 р., № 13, ст. 68; із змінами, внесеними Законом України від 21 квітня 2022 року № 2220-IX):

абзац п'ятий частини четвертої статті 7 доповнити реченням такого змісту:

"У разі якщо у таких осіб не розірвані трудові договори з роботодавцем, що перебуває на непідконтрольній території або щодо якого відсутня інформація про місце перебування, заява зберігається у територіальному органі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, на підконтрольній території до моменту деокупації (розблокування) відповідних територій, після чого протягом 7 календарних днів повідомляє роботодавця (будь-якими засобами комунікації, у тому числі електронними)";

абзац сьомий частини третьої статті 11 виключити.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

абзацу двадцять другого підпункту 4 пункту 2, підпунктів 7, 10, 11 (крім абзацу третього), 12, 14 пункту 3 розділу I цього Закону, які набирають чинності через три місяці з дня набрання чинності цим Законом;

підпунктів 13, 15 пункту 3 розділу I цього Закону, які набирають чинності через шість місяців з дня набрання чинності цим Законом.

2. Установити, що під час дії воєнного стану норми абзацу двадцять другого підпункту 4 пункту 2, абзаців третього і четвертого підпункту 7 пункту 3 розділу I цього Закону та інші норми законодавства, що впливають із положень цього Закону, не застосовуються.

3. Установити, що:

1) суб'єктам господарювання, яким на день набрання чинності цим Законом призначено відповідно виплату матеріального забезпечення на випадок безробіття або допомоги по частковому безробіттю, або компенсації, визначених законами України "Про зайнятість населення" та "Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття", такі виплати здійснюються з дотриманням умов, передбачених законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом;

2) до набуття державною службою зайнятості статусу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у встановленому порядку директори регіональних центрів зайнятості призначаються та виконують свої повноваження на умовах контракту, що укладається строком до трьох років за результатами конкурсу;

3) набрання чинності цим Законом є підставою для припинення безстрокових трудових договорів з директорами регіональних центрів зайнятості згідно з пунктом 9 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України.

Протягом 30 календарних днів з дня набрання чинності цим Законом директор Державного центру зайнятості зобов'язаний припинити безстрокові трудові договори з директорами регіональних центрів зайнятості та одночасно укласти з ними (за їхньою згодою) контракти строком до одного року без проведення конкурсу, у разі їх незгоди з продовженням трудових відносин на умовах контракту - звільнити їх згідно з пунктом 9 частини першої статті 36 Кодексу законів про працю України;

4) до набуття державною службою зайнятості статусу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, у встановленому порядку Державний центр зайнятості та підпорядковані йому установи для виконання завдань та функцій у сфері зайнятості населення, трудової міграції та соціального захисту від безробіття безоплатно користуються всіма державними реєстрами.

4. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації положень цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5. Кабінету Міністрів України у 2023 році поінформувати Верховну Раду України про стан виконання цього Закону.

Президент України

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
21 вересня 2022 року
№ 2622-IX

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування служби зайнятості, соціального страхування на випадок безробіття, сприяння продуктивній зайнятості населення, у тому числі молоді, та впровадження нових активних програм на ринку праці

Закон України від 21.09.2022 № 2622-IX

Прийняття від **21.09.2022**

Постійна адреса:

<https://zakon.rada.gov.ua/go/2622-20>

Законодавство України
станом на 03.04.2023

чинний

2622-20

Публікації документа

- Голос України від 28.10.2022 — № 220
- Урядовий кур'єр від 03.11.2022 — № 235
- Офіційний вісник України від 08.11.2022 — 2022 р., № 86, стор. 16, стаття 5320, код акта 114530/2022